

op til de her bemærkninger? Det foregår jo ikke i to lukkede rum; det er jo et fælles ansvar, en fælles opgave, og jeg har helt tillid til, at det finder sted, at man rent faktisk kigger hinanden lidt i kortene: Hvem dækker hvad af? Også al den stund at det jo ligger i kulturministerens forpligtelser, at vedkommende skal vælge formanden blandt sine. Så det vil være helt naturligt.

Derfor mener jeg, at det var et rent tænkt eksempel, hr. Ole Sohn kom med.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Man kan jo godt komme i den situation, at Danmarks Idræts-Forbund og en kulturminister ikke er enige, og når Danmarks Idræts-Forbund har suveræn ret til at udpege sine, så indskrænker man ministerens muligheder.

Det kan løses på to måder: Det kan løses ved at have en større bestyrelse. Jeg ved ikke, hvorfor det lige nøjagtig skal være otte, hvorfor det tal er blevet helligt; det er det tilsyneladende blevet. Når man har lavet et helligt tal på otte, så bliver det jo endnu mere farligt, hvis de fire kan udpeges uafhængigt af helheden.

Selv om der står, at man skal tale sammen, så har man faktisk netop meget bevidst ændret indstilling til udpegningen, og man afskriver sig reelt udpegningsretten af halvdelen.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu sætter hr. Ole Sohn jo præcis det scenarie op, der er værd at diskutere: Hvis nu de ikke er enige. Så vil vi præcis komme i den situation på et eller andet tidspunkt, at en kulturminister eventuelt underkender den indstilling, der kommer fra et demokratisk foreningsarbejde, og det ønsker Venstre bestemt ikke at medvirke til. Jeg kan måske forestille mig, at hr. Ole Sohn godt kan få tanken tænkt til ende – det kan vi ikke i Venstre – at man, uanset hvilken farve en kulturminister har, så skulle forestille sig, at vedkommende skulle være overdommer over et demokratisk foreningsarbejdes bud på, hvem de gerne vil have til at repræsentere sig i en statslig institution. Der slutter min fantasi, og jeg ved ikke, hvordan vi overhovedet skulle forklare nogen, at vi ikke har tillid nok til det demokratiske foreningsarbejde, og at vi sætter os op over deres demokratiske systemer.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvis der er et politisk parti her i Folketinget, der har den politik overhovedet. Vi har den ikke i Venstre. Så vi er

slet ikke i tvivl om, at hvis den situation, som hr. Ole Sohn selv fremmaner, overhovedet kunne ske, så er det godt, at vi har lavet præcis de her formuleringer, som forhindrer, at det sker.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Det kom jo tydeligt frem i ordførerens indlæg, at ordføreren helst havde set, at Team Danmark var blevet underlagt Danmarks Idræts-Forbund.

Kl. 12.45

Kigger vi lidt tilbage i historien – ordføreren fremhævede jo også, at det her er en lov, som er 20 år gammel – ved vi jo alle sammen, hvorfor man i sin tid etablerede Team Danmark. Det var jo, fordi de daværende specialforbund ikke var i stand til at løse opgaverne omkring arbejdet med eliteidrætten. Der var et klart ønske om, at det skulle drives af en professionel organisation, og det var der enighed om.

Finder ordføreren virkelig, at tiden i dag stadig væk er til at vende tilbage til det gamle, som man i realiteten tog afstand fra, dengang man etablerede Team Danmark? Det virker underligt.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu var det vist også for at give området en økonomisk indsprøjtning, og det skete jo ved den velkendte model, hvor der i dag tilflyder penge over tipsmidlerne.

Det har udviklet sig over 20 år, og man skal jo vurdere, hvad der er sket af styrkeudvikling, og mit bud er, at specialforbundene i dag fint ville være i stand til at løse den opgave, hvis de kompetencer, der er opbygget i Team Danmark, var en del af det. Men det er klart, at det jo ikke vil blive fjernet fra jordens overflade.

Jeg vil stadig væk pege på, at det kunne have været en mulig model, men vil gerne understrege, at Venstre har noteret sig de politiske signaler, og vi lægger vægt på et bredt fundament her i Folketinget, og derfor står vi helt bag den konstruktion, der er her i forslaget.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Er ordføreren ikke opmærksom på, at interessen for de kommercielle markeder og de internationale og nationale tv-stationer omkring eliteidrætten jo er blevet en økonomisk faktor, og at det i realiteten, hvis man lagde det ind under – jeg henviser til mit spørgsmål fra før – ville gøre det endnu vanskeligere for en organisation som